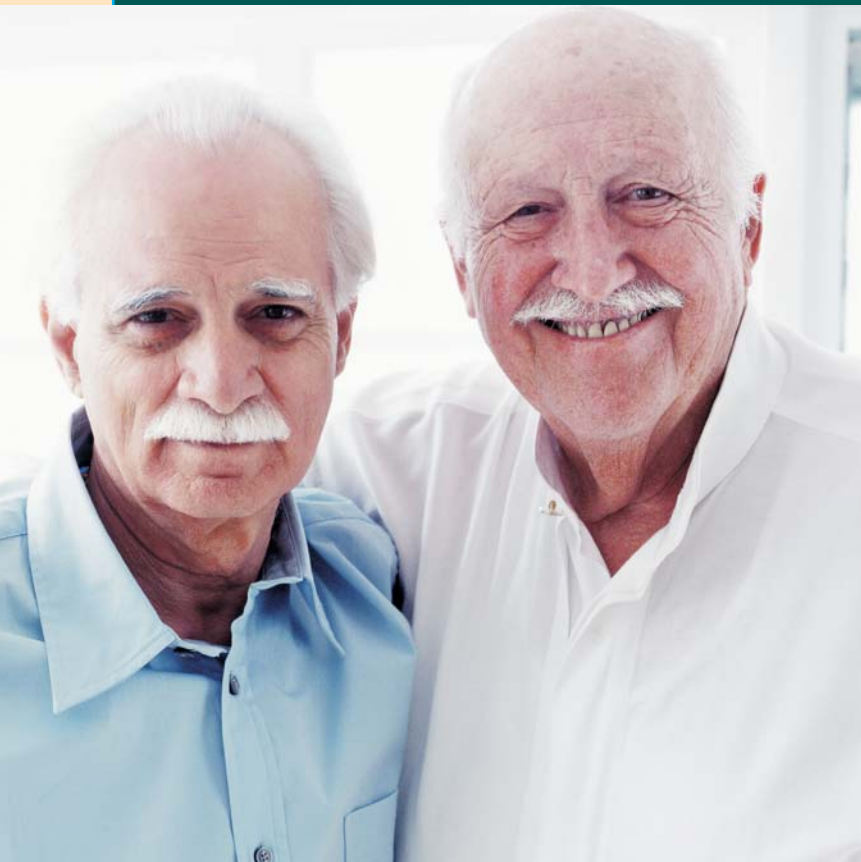

האיגוד

● לאן בדיוק מועברים דמי החבר המשולמים ע"י הגמלאים לאיגוד ועד כמה קיים שיתוף פעולה בין כל הגופים הפועלים בתחום זה?
● מה עומד מאחורי "פוליטיקה הפנימית" בסניפים ומדוע לא קמה "משמרת צעירה" בקרב דור הגמלאים הצעיר יותר? ● על איגוד הגמלאים, שאליו נגיע כולנו (במקרה הטוב כמובן...), עם נשיא האיגוד, תת-ניצב (גימ.) יעקב חביב.

רב-פקד רון שיוביץ

כששטר פורש מהשירות ומצטרף לאיגוד גמלאי המשטרה והשב"ס, מהי עיקר הפעילות המצפה לו כחבר האיגוד?

הפעילות, בעיקרה, מתבצעת בסניפים ובמועדונים, שמפעיל האיגוד. במסגרת זו מתקיימים טיולים שנתיים מסובסדים, נשף שנתי ופעילות חברתית ענפה. מעבר לכך, משמשים דמי החבר השנתיים לרכישת שי שנתי לחברי האיגוד (בארבע השנים האחרונות עלה שוויו של השי מ-100 שקל ל-220 שקל בחג הפסח המתקרב), הענקת ייעוץ משפטי, סיוע בהגשת תביעות, תשלום מענקי מצוקה בשל בעיות בריאות וכמובן, גם ייצוג משפטי להכרה בזכויות הגמלאים ובתנאי שכרם. בהקשר זה אני מבקש להביע את מלוא הערכתי לכל יושבי ראש הסניפים ולחברי ההנהלה ולהודות להם על תרומתם הרבה בפעילות הארגון.

עד כמה קיים קשר בין איגוד הגמלאים לבין המשטרה, "קרנות השוטרים או איפ"א?

נשיא איגוד הגמלאים, יעקב חביב (73), משמש בתפקידו זו הקדנציה השלישית. חביב התגייס למשטרת ישראל (למשמר-הגבול) בשנת 1953, ובמשך כארבעים שנה הספיק לשרת

במגוון רחב של תפקידי פיקוד. בתפקידו האחרון שימש כמפקד מרחב חיפה, תפקיד, שאותו הגדיר בשעתו "כפסגת מאוויו או החלום הוורוד". יעקב חביב נשוי, אב לבת ולבן וסב לשלושה נכדים ונכדות.

איגוד הגמלאים - תעודת זהות

- באיגוד חברים כ-11,000 גמלאים, רובם המכריע מהמטרה ומיעוטם מהשב"ס.
- חברות באיגוד מחייבת הרשמה ותשלום דמי חבר חודשיים בסך שלושים שקל.
- במסגרת האיגוד פועלים תשעה סניפים ומספר רב של מועדונים ברחבי הארץ.
- על פי החוקה החדשה (שטרם אושרה), יתקיימו הבחירות לסניפים ולנשיאות אחת לארבע שנים. היום מתקיימות בחירות אחת לשלוש שנים.
- כל אחד מהסניפים שולח למועצה המורחבת בין נציג אחד לשבעה נציגים, על-פי גודלו של הסניף ועל-פי מפתח של נציג אחד לשלוש מאות קולות. הזוכה במירב הקולות בכל סניף הינו ראש הסניף.
- בין שלושים וחמישה לארבעים נבחרים הסניפים (מעין הפרלמנט או הכנסת של האיגוד) נפגשים אחת למספר חודשים, ודנים במדיניות האיגוד ובניהול התקציב. גוף זה הוא הבוחר את הנהלת האיגוד, המורכבת מהנשיא (חביב), ממלא מקומו (אברהם מוכתר), המזכ"ל (יהודה פוישטר) והגזבר (חיים מלך). כולם פועלים בהתנדבות.
- מעבר לכך, משמשים ארבעה גמלאים נוספים (ללא זכות הצבעה) כהנהלה אקזקוטבית ובה יועמ"ש, מבקר, מנכ"ל ומזכירה.
- תשעת ראשי הסניפים מהווים את המועצה המצומצמת של האיגוד (הממשלה), המתכנסת אחת לחודש, ואליהם מצטרפים הנשיא, ממלא מקומו, המזכ"ל והגזבר. ■

האיגוד מקיים שיתוף פעולה פורה עם חברת "קרנות השוטרים" בכל מה שקשור לאחזקת מועדונים, לסבסוד טיולים ולמצעי צרכנות. פעילות דומה נעשית ביחד עם קרנות הסוהרים, כאשר לגמלאי שב"ס, החברים בארגון. מעבר לכך, אנו מקיימים שיתוף פעולה עם ארגון נשות השוטרים, בעיקר על רקע המאבק בגזירות הכלכליות, עם איפ"א וכמובן עם אגף משאבי אנוש במטרה, בעיקר בכל מה שקשור למאבק המשותף על שמירת שיעור הגמלה וכן בסיועה של המשטרה במענקי המצוקה. בעניין זה, הייתי מברך על הקמת גוף-על או ארגון גג, שיהיה מורכב מראשי כל הגופים, שיפעל למען ציבור הגמלאים כולו.

בלי כמובן להפריז בתופעה, הרי מידי פעם נשמעים קולות ורחשים מכיוון האיגוד או מכיוון חלק מהסניפים, שלפיהם אותם מאבקים יצריים, אשר התקיימו בזמן השירות עצמו, נמשכים בחלקם גם לאחר הפרישה לגמלאות. האמנם?

זה אכן קורה מידי פעם, אם כי צריך לקחת את הדברים בפרופורציות הנכונות באמת. ייתכן, שאם היינו מקימים את אותו מנגנון-על, הדבר היה מקרין כלפי מטה ותורם להשקטת אותם רעשים. עם זאת צריך לזכור, כי גם בגוף כמו שלנו יש באופן טבעי פוליטיקה ארגונית וגם מאבקים על כוח, שכן בסופו של דבר כולנו בני-אדם, וכולנו עומדים לבחירה על-ידי אותו קהל יעד. וכך, באופן טבעי לחלוטין, כולנו צריכים להצביע על הישגים למען אותו ציבור, שלשמו אנו פועלים.

עד כמה יריבויות או משקעים מרים מהשירות מוצאים ביטוי במסגרת הארגון גם בתום השירות עצמו?

במסגרת הארגון ניתן למצוא לא מעט מקרים, שבהם את היריבות והתחרות מהעבר החליפו שיתוף פעולה, ידידות והליכה משותפת זה לצד זה. כן נכון, גם מצד אותם אלה שלא היו מאוהבים האחד בשני במהלך השירות. מי יודע, ייתכן שיש גם בגיל הזהב לא מעט יתרונות...

משיחה עם חלק מהגמלאים הצעירים יחסית, עולה, כי בקרב רבים מהם קיימת נטייה לא לקחת חלק פעיל

בפעילויות הארגון. מדוע לא תקימו "משמרת צעירה" בקרב דור הגמלאים הצעיר יותר?

בהחלט מפריע גם לי, שדווקא חלק מאותם גמלאים צעירים, שיכולים להוות בטרטנציה את הכוח הדוחף בארגון, נמנע מלקחת חלק פעיל בנעשה. נראה לי, שלפחות בקרב חלקם, מדובר במעין ניסיון להדחיק את העובדה, שהם הפכו לגמלאים, וכמו כולנו הם כבר לא צעירים כבעבר. אכן, שקלנו להקים "משמרת צעירה", אבל פסלנו את הרעיון על הסף, מאחר שלפי ההיגיון הזה, האיגוד עלול להתפצל לגופי משנה רבים, אולי על פי חתכים של גיל או של דרגות, עובדה אשר תקעקע את היסודות של הארגון כולו. ולכן זה לא אפשרי. מפריעה לי גם העובדה, כי גם חלק לא מבוטל מהקצינים הבכירים בגמלאות (מדרגת נצ"ם ומעלה) כמעט שאינם פעילים בארגון וחבל. הם היו יכולים לתרום הרבה ממעמדם ומניסיונם.

כנשיא איגוד הגמלאים ולאחר שעברו חמש-עשרה שנים ממועד פרישתך מהשירות, מה אתה חושב בהסתכלותך לאחור על ארבעים שנים במטרה?

אני גאה על מה שהמטרה עשתה למעני, מכל הבחינות. הגעתי למטרה כשוטר צעיר וחסר השכלה וסיימתי היכן שסיימתי. ■

